

לשיבוש: "גמרא גמור, למד את לימודך בלי שתצטרך להבחין בו בין אמת לטעות, וזמורתא תהא!" יועיל לך "לימודך" כדי לזמר אותו ולשיר בו.

שנינו במשנה: זה הכלל כל המחוסר צידה וכו'.

והוינן בה: היכי דמי "מחוסר צידה"?

אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל: כל שאומר "הבא מצודה, ונצודנו".

אמר ליה אביו: והא אווזין ותרנגולין, שאומרים "הבא מצודה ונצודנו",

ובכל זאת תניא: הצד אווזין ותרנגולין ויוני הרדיסאות — פטור!

אמר רבה בר רב הונא אמר שמואל: הללו באין לכלובן לערב.

והללו אין באין לכלובן לערב.

ופרכינן: והרי יוני שובך ויוני עלייה, דבאין לכלובן לערב, ובכל זאת תניא: הצד יוני שובך ויוני עלייה, וצפרים שקננו בטפוחין בבירות — חייב!?

אלא, יש לתרץ אחרת:

אמר רבה בר רב הונא אמר שמואל: הללו באין לכלובן לערב ומזונותן עליך.

והללו באין לכלובן לערב ואין מזונותן עליך.

רב מרי אמר תירוצך אחר: הני — עבידי לרבווי. והני לא עבידי — לרבווי.

ופרכינן: כולהו נמי — עבידי לרבווי!?

ומשנינן: לכלובן קאמרינן דעבידי לרבווי.

מתניתין:

מצודות חיה ועוף ודגים שעשאן מערב יום טוב — לא יטול מהן את הניצודין בהן ביום טוב, אלא אם כן יודע שנצודו מערב יום טוב.

ומעשה בנכרי אחד שהביא דגים לרבן גמליאל, ואמר רבן גמליאל: מותרין הן, אלא שאין רצוני לקבל הימנו.

גמרא:

והוינן בה: וכי מביאה המשנה מעשה לסתור את ההלכה האמורה בה?

ומשנינן: הסורי מחסרא במשנתנו והכי קתני בה: ספק מוכן — אסור. ורבן גמליאל מתיר.

ומעשה נמי בנכרי אחד שהביא דגים לרבן גמליאל, ואמר: מותרין הן, אלא שאין רצוני לקבל הימנו.

אמר רב יהודה אמר שמואל: אין הלכה ברבן גמליאל.

ואיבא דמתני לה אחא דתניא: ספק מוכן, רבן גמליאל מתיר ורבי יהושע אוסר.

ועל כך אמר רב יהודה אמר שמואל: הלכה ברבי יהושע.

ואיבא דמתני לה אחא דתניא: שוחטין מן כד-ב החיות של הנגריין [סוג ביכרים] ביום טוב, אבל לא מן הרשתות ומן המכמורות.